

תת"ע 7512/06/15 - מדינת ישראל נגד משה קיסר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7512-06-15 מדינת ישראל נ' קיסר משה
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה קיסר

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד גולן/קריביצקי

הכרעת דין

<

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות, עבירה על סעיפים 62(3), 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה ועל תקנה 169א לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.1.15, בסמוך לשעה 04:20, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, בשדרות רוקח, מכיוון מערב לכיוון מזרח, בסמוך לפני הצומת עם רחוב איבן גבירול וזאת בהיותו שיכור, לאחר שבבדיקה שנערכה לו במכשיר "ינשוף", נמצאו בגופו 395 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף, כמות העולה על זו המותרת על פי חוק.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר בעבירה המיוחסת לו וכן, כפר, בתקינות המכשיר, בחוקיות המכשיר, בכיול המכשיר ובמיומנות הפעלת המכשיר.

בהמשך, הגיש ב"כ הנאשם בקשה על פי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, שנדונה בפני מותב אחר ועל פי החלטת כבוד הש' ורד, נמסר להגנה עותק מפלט "ינשוף" מספר 6721.

פרשת התביעה

עדת תביעה מספר 1, רס"ר הילה אסרף, מטעמה הוגשו המסמכים הבאים:

1/ת - דו"ח הזמנה לדין, **2/ת** - דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, **3/ת** - טופס הודעה לנאשם, **4/ת** - פלטי בדיקות עצמיות וכיול תחילת משמרת, **5/ת** - פלטי בדיקות עצמיות וכיול סוף משמרת, **6/ת** - פלטי בדיקת "ינשוף", **7/ת** - טופס דין וחשבון מהשעה 04:48, **8/ת** - טופס דין וחשבון מהשעה 05:19, **9/ת** - דו"ח עיכוב

עד תביעה מספר 2, רס"ב ערן דקל, טכנאי המעבדה המשטרתית, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים:

10/ת - תעודת עובד ציבור, **11/ת** - טופס ביקורת תקופתית, **12/ת** - כרטיס מכשיר, **13/ת** - תעודת בלון מעבדה, **14/ת** - תעודת בלון יחידה בזמן הביקורת, **15/ת** - תעודת בלון יחידה בזמן האכיפה.

בהמשך, הוגש עותק מתעודות ההסמכה של עד ההגנה, רפ"ק ארז כהן, שסומן **16/ת**.

מסיכום הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו מטעם המאשימה, הרי שלפי גרסתה, השתלשלות העניינים הייתה כדלקמן:

הנאשם נהג ברכב כמפורט לעיל, ע"ת 1 הורתה לו לעצור רכבו לבדיקה שגרתית וביצעה לו בדיקה במכשיר "נשיפון".

בבדיקה ניתנה אינדיקציה חיובית לאלכוהול והעדה הודיעה לנאשם כי הוא מעוכב לצורך בדיקה במכשיר ה"ינשוף", כאמור בת/1, ת/2 ו-ת/9.

העדה מסרה לנאשם את ת/3, הסבר לגבי הליך הבדיקה והמשמעויות המשפטיות שלו, כמו גם הזכות להיוועץ בעורך דין.

העדה ציינה כי הייתה עם הנאשם כל העת והשגיחה עליו שלא יאכל, ישתה או יעשן כנדרש, כאמור בת/2.

העדה ערכה לנאשם מבחן ביצוע (בדיקת מאפיינים), בו נמצאו הממצאים הבאים: הנאשם עמד באופן יציב, הלך על הקו באופן יציב והחטיא פעמיים במבחן הבאת אצבע לאף.

התרשמותה הכללית של העדה הייתה כי הנאשם נתון תחת השפעה קלה של אלכוהול והיא ציינה כי מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול קל.

הנאשם נדרש להיבדק במכשיר ה"ינשוף" והסכים להיבדק, כאמור בת/2.

בשעה 04:48, בחלוף 19 דקות משעת עצירתו, החלה העדה לבדוק את הנאשם בבדיקת ה"ינשוף", כאמור בת/6 ו-ת/7.

על פי ת/6, נשף הנאשם מספר נשיפות, לרבות נשיפות בהן ניתן ערך נמדד של אלכוהול, בטווח שבין 410 מיקרוגרם ועד 465 מיקרוגרם, אך המכשיר קבע כי ה"מדידה לא תקינה" וציין "נשף שנית עוד 10 דקות".

בשעה 05:19, כעולה מ-ת/6 ו-ת/8, נשף הנאשם שוב, שתי נשיפות תקינות, המכשיר קבע כי המדידה הייתה תקינה וציין את הערך הנמוך מבין השניים, 395 מיקרוגרם, כתוצאה הסופית.

העדה ציינה ב-ת/7 - ת/8, כי החליפה פיה עבור כל נשיפה.

עותקים מ - ת/7-8 נמסרו לנאשם, כנדרש והוא חתם על קבלתם.

העדה ציינה על גבי ת/8, כי במהלך ההמתנה עם הנאשם, בין שתי הבדיקות, נבדק במכשיר ה"ינשוף", נהג אחר ולכן, אין רצף במספר פלטי הבדיקה.

בשעה 06:30, סיימה העדה את הטיפול בנאשם ושחררה אותו.

בשיחה הראשונית ובתחקור לאחר הבדיקה, הודה הנאשם בשתיית כוס וחצי בירה מסוג גולדסטאר, עובר לנהיגה. הנאשם נבדק במכשיר "ינשוף" מספר 038, אשר ביום 1.9.14, נבדק בביקורת תקופתית, על ידי ע"ת 2, כעולה מ- ת/10-12 ונמצא תקין.

העד נחקר לגבי פעולות שונות שביצע במכשיר שבנדון, במועדים שונים וכן נשאל לגבי סתירה, לשיטת הגנה, בין הוראות היצרן באנגלית להנחיות המשטרתיות, בכל הנוגע לפעולות שיש לבצע באם מופיעה בצג מכשיר "ינשוף", ההוראה - "נשוף שנית עוד 10 דקות".

העד הסביר כי הוראה כאמור, משמעותה כי אחת התוצאות שנמדדה, הנה שוות ערך ל-240 מ"ק או עולה עליה ויש הפרש של מעל 10% בין שתי מדידות ומכאן, כי אין תקלה במכשיר עצמו, אלא בהליך הבדיקה של נבדק ספציפי ולכן, אין מניעה כי במהלך ההמתנה עם נבדק א', יבדק נבדק ב'.

העד נשאל מי ציין בהנחיות המשטרה כי ניתן לבדוק נבדקים אחרים בזמן ההמתנה והשיב כי ההנחיה ניתנה על ידי ראש המעבדה, שקיבל הסמכה לכך מיצרן המכשיר.

העד השווה מצב זה למצב בו המכשיר מגלה אלוהול בפה של נבדק מסוים ומורה על המתנה של 15 דקות, לגבי אותו נבדק בלבד ואין כל מניעה לבדוק בזמן זה נבדקים אחרים, באותו מכשיר.

העד נשאל אם ייתכן כי נוצר פער של 10% בגלל רסיסי אלוהול הנמצאים בתאי המדידה של המכשיר והשיב כי בין מדידות, המכשיר מבצע שטיפה של הצינור והמכשיר על מנת לוודא כי אין רסיסים של אלוהול בחיישנים ובצינור.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ורפ"ק ארז כהן, ראש המעבדה המשטרתית והוגשו המסמכים הבאים: **נ/1** - נוהל יצרן למכשיר "ינשוף" בשפה האנגלית, **נ/2** - טבלת תקלות מתוך נוהל משטרת ישראל למכשיר "ינשוף", **נ/3** - פלט "ינשוף" 6721.

הנאשם העיד כי אותו ערב, בילה במסיבת יום הולדת של חברים ובדרכו חזרה, נעצר לבדיקה במחסום משטרת. לדבריו, נעצרו כלי רכב רבים לבדיקה ועדת תביעה 1, ביצעה לו בדיקת נשיפון ולאחר מכן, הורתה לו להיות לצידה כל העת. בהמשך, כיוון שהיה לו קר, ביקש להביא מעיל מהרכב והעדה לא התייחסה אליו ולאחר מכן, הורתה לו להביא

את המעיל. הוא ניגש לרכב, בדרך עשה צרכיו בדשא, נטל ידיו ושתי מים מבקבוק שהיה לו ברכב וחזר למחסום. כשהעדה הבחינה בו, היא שאלה אותו מה יש לו בפה והוא השיב כי יש לו סוכרית "מנטוס" בפה. העדה לא אמרה דבר והלכה. בהמשך, נלקח לבדיקת "ינשוף" ונשף 30 עד 40 פעמים במכשיר. סך הכל, היה לדבריו במקום כחמש שעות.

הנאשם העיד כי אינו נוהג לשתות וכי שתי בירה אחרת עובר לנהיגה וכי בניגוד לנבדקים אחרים, לא לקחו את רישונו או את רישיון הרכב שלו.

בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם כי נהג ברכב, כאשר עובר לנהיגה, שתי כוס וחצי של בירה, במהלך בילוי במסיבה. כאשר נשאל לגבי מבחני הביצוע ומדוע נכשל במבחן הבאת אצבע לאף, טען כי לא העדה ביצעה לו את מבחני הביצוע, אלא שוטר אחר.

הנאשם נשאל לגבי בדיקת הנשיפה וחזר על גרסתו, לפיה, נשף 30-40 פעמים וכל העת, החליפה העדה פיות.

הנאשם נחקר והשיב כי לא חש שיכור, אלא צלול ביותר ולפי ההיגיון שלו, לא יכול להיות שהיה שיכור.

כאשר נשאל מדוע העלה לראשונה את הטענות בדבר השוטר הנוסף והעובדה כי שתי מים לפני הבדיקה, רק במהלך עדותו ולא לפני כן, השיב כי לא ידע שזה רלוונטי ולפני הדיון אמר זאת לבא כוחו, שכעס עליו שלא אמר זאת קודם.

עד ההגנה, רפ"ק ארז כהן, העיד כי הוא ראש מעבדת מכשירי אכיפה של משטרת ישראל, הנדסאי אלקטרוניקה בהכשרתו וכי הוא כתב את ההנחיות להפעלת מכשיר ה"ינשוף", בהסתמך על כללי ההפעלה שקבע היצרן.

בנוגע להסמכתו לכתוב נהלים, השיב העד כי היצרן הסמיך אותו מבחינה מקצועית, בכל הנוגע להפעלת ה"ינשוף" ותחזוקתו כן וגם להסמיך אחרים מקצועית - טכנאי המעבדה והמדריכים בקורס מפעילי מכשיר "ינשוף" ואילו משטרת ישראל היא שהסמיכה אותו לכתוב נהלים והנחיות.

העד הפנה לפס"ד עוזרי, שם נקבע כי נהלי המשטרה וההנחיות לעניין הפעלה ותחזוקה תקינים.

באשר לתוספת ב-2/נ, לגבי האפשרות לבדוק נבדק אחר בזמן ההמתנה, השיב העד, כי גם לשיטת היצרן, ההמתנה היא עם הנבדק הספציפי ולא עם המכשיר וגם לאחר שהסנגור הציג לו את נ/3, בו גם נדרשה המתנה של 10 דקות, עם נבדק אחר, במהלך ההמתנה לבדיקה חוזרת של הנאשם, עמד העד על תשובתו. העד הוסיף והסביר כי פרשנות לפיה הבעיה היא במכשיר היא שגויה, שכן,

משמעותה כי אחד החיישנים במכשיר יצא מכיוון ובהמשך, הסתדר, ללא כל התערבות חיצונית ומצב זה, אינו אפשרי.

העד הסביר כי יצרן המכשיר בנוגע להערה ב-2/נ, לפיה ניתן לבדוק נבדק אחר במהלך המתנה של 10 דקות, שאינה מופיעה ב-1/נ, השיב העד כי היצרן מסביר את התהליכים ואילו תפקידו, הוא לחדד אותם למפעילי ה"ינשוף", כך שלא תהיה אי הבנה.

הסנגור שב והקשה על העד בסוגיה זו והעד הוסיף והסביר כי דבר מה בגופו של הנאשם, גרם לכך שנוצר פער של 10% בין הנשיפות ורק בשל כך, נדרשת המתנה של 10 דקות, על מנת שאותו תהליך בגופו של הנאשם, יתייצב. העד הוסיף כי

לדברי אחד ממומחי התביעה, ייתכן כי מדובר בהעלאת מיצי קיבה, על ידי שיהוק או גיהוק.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בראיות המאשימה ושמעתי עדויות הצדדים וסיכומיהם, לא שוכנעתי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהטעמים שיפורטו להלן-

ברע"פ 8135/07, אהוד גורן נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון בהרכב של שלושה שופטים כי: "אין מחלוקת שהינשוף מהווה מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית וראוי מבחינה חוקתית".

בפסקי הדין ת' 11893/07 ו- עפ"ת 10-04-25457, **מדינת ישראל נגד עוזרי** (להלן - פס"ד עוזרי), שם נדונה באריכות אמינותו ומהימנותו של מכשיר ה"ינשוף", נקבע בשתי הערכאות כי מדובר במכשיר אמין וכאמור בפס"ד של בית המשפט המחוזי: **"בצדק ציין בית משפט קמא כי למכשיר הינשוף עומדת חזקת אמינות, הניתנת לסתירה (עמוד 27 לפסק הדין). מסקנה זו נתמכה, בין היתר, באמור בפסק הדין הנ"ל בעניין גורן שבו נקבע כי "אין מחלוקת שהינשוף מהווה מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית וראוי מבחינה חוקתית" (פיסקה כ"ח לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין). מסקנה זו נובעת גם מן הדין עצמו (סעיף 64 לפקודה) שקבע את השימוש במכשיר נשיפה לבדיקת רמת האלכוהול (ראו: ע"פ 40202/07 מדינת ישראל נ' שלמה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 4.6.2007).**

משנקבעה חזקת אמינותו של מכשיר ה"ינשוף", די בכך שניתן פלט בדיקה המציין כמות העולה על רף האכיפה הקבוע בחוק, ממכשיר "ינשוף" שעבר את הבדיקות התקופתיות הנדרשות ואת בדיקת הכיול טרם ההפעלה ונמצא תקין, על מנת לקבוע כי הנבדק עבר עבירה של נהיגה בשכרות.

במקרה שלפנינו, בתאריך 1.9.14, נערכה בדיקה תקופתית שגרתית, למכשיר "ינשוף" מספר 038, על ידי רס"ב ערן דקל.

כעולה מ- ת/10 - ת/12, המכשיר נמצא תקין.

עם זאת, הרי שמת/11, עולה כי ביום 8.1.15, נערכה למכשיר זה בדיקה שגרתית על ידי טכנאי מעבדה אחר, שלא העיד בפני.

אכן, כפי שעולה מ-ת/11 ומעדויות של ע"ת 2, מכשירי ה"ינשוף" עוברים בדיקות שגרתיות בתדירות העולה על 6 חודשים, כנדרש וזאת בהתאם לסיבת העברתם למעבדה ועל פי שיקול דעת הטכנאי המטפל.

עם זאת, בדיקת השגרה שנערכה, כאמור לעיל, ביום 8.1.15 נחזית כבדיקה עצמאית, שאינה קשורה לתיקון כלשהו שנערך במכשיר וממילא, משלא העיד בפני טכנאי המעבדה שביצע אותה, לא ניתן לדעת, מה היו הנסיבות המדויקות

בגין בוצעה הבדיקה שבנדון.

מועד העבירה הנו 30.1.15 ומכאן, שהיה על המאשימה להמציא את הראיות הנוגעות לבדיקה זו ולהעיד את העד הרלוונטי שביצע אותה.

בחקירתו הנגדית סירב ע"ת 2, בצדק יש לומר, להעיד על מעשה ידיהם של טכנאים אחרים במעבדה ומכאן, שהמאשימה לא הביאה את הראיות הרלוונטיות לתקינות המכשיר שבנדון ונוכח כפירת הנאשם בתקינות המכשיר, הרי לא יצאה ידי חובתה בהוכחת תקינותו.

על יסוד כל האמור לעיל, הרי שלא ניתן לבסס הרשעתו של הנאשם על הראיות הנוגעות למכשיר ה"ינשוף" וממצאיו.

באשר לטענות ההגנה בנוגע לדרישה להיבדק אחרי 10 דקות והאם ניתן או לא ניתן לבדוק במהלכה נבדק אחר ואי המצאת פלט בדיקה נוסף, הרי שנוכח העובדה כי המאשימה לא הוכיחה תקינות מכשיר ה"ינשוף", איני נדרשת להכריע בהן בהליך זה.

עם זאת, הלכה פסוקה היא, כי בית המשפט אינו חייב להסתמך על בדיקה מדעית בלבד וכי ניתן להרשיע נאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, על פי ממצאי התנהגות.

ברע"פ 10284/07 רועי קדוש נ' מדינת ישראל, נאמר:

"לא אחת קבע בית-משפט זה, כי אין ללמוד, כי קיומה של דרך הוכחה מדעית בדבר קיומו של אחוז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב היא תנאי בל יעבור להרשעה בעבירה לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה. נקבע, כי ניתן להוכיח נהיגה בשכרות אף ללא הסתמכות על בדיקה מדעית. כך למשל נקבע בר"ע 666/86 סאמי סודקי עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ (4) 463, בעמ' 467:

"העיון בהוראותיו של החוק ושל התקנות מלמד, כי המחוקק אכן קבע דרכי בדיקה מיוחדות, אשר להן חייב נוהג רכב להכפיף את עצמו בתנאים הקבועים בחוק ובתקנות שהותקנו מכוחו, והוא גם קבע אמות מידה לגבי אחוז האלכוהול, אשר אם התקיים אסורה נהיגת רכב אותה שעה. אולם, מנוסחו של הסעיף אין ללמוד, כי נקיטת דרך ההוכחה בדבר קיומו של אחוז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב (נשיפה, בדיקת דם או בדיקת שתן) היא תנאי-בל-יעבור להרשעה בעבירה על סעיף 62 לפקודה או על תקנה 26 לתקנות, וכי אין להרשיע אדם בנהיגה אסורה כאמור בסעיף 62(3) או בתקנה 26 על-פי ראיות אחרות המוכיחות את שכרותו."
[ההדגשה הוספה - ס.ג.].

משמע, ניתן להוכיח שכרות בדרך שאינה מדעית על-פי מאפייני שכרות, אולם ברי, אפוא, כי ככל הרשעה בפלילים, על הרשעה כזו להישען על ראיות המוכיחות את השכרות מעל לכל ספק סביר.."

ברע"פ 2419/12 כהן נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' רובינשטיין:

"לאחר העיון אין בידי להיעתר לבקשה. שאלת אופן הוכחתו של כיול הינשוף אכן תלויה ועומדת בפני בית משפט זה בעניין שרביט, לצורך מענה מחייב במישור המשפטי הרחב. ואולם, בעניינינו

מבוססת הרשעת המבקשת גם על נדבכים נוספים (בכללם, כאמור, ההודאה בשתייה, עדות המתנדב וההימנעות מהעדת עדי הגנה רלבנטיים לכאורה).

ברע"פ 2420/12, מסלאחה נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' נאור:

"אשוב ואציין: קבילותו של מכשיר ה"ינשוף" איננה ממין העניין, ככל שבראיות התביעה די כדי להרשיע את המבקש גם בלעדיו. גם בבקשה שבפניי, אלו הם פני הדברים. המבקש הודה בשתיית כוס יין וחצי כוס בירה; הוא כשל בבדיקת המאפיינים; נדף ממנו ריח עז של אלכוהול. כפי שציין אף בית המשפט המחוזי, בכך די כדי להרשיעו, ואין קבילות ה"ינשוף" מעלה או מורידה".

ברע"פ 2964/12 חי נגד מדינת ישראל קבעה כבוד הש' נאור:

"דין הבקשה להידחות. נסיבותיה דומות לבקשות אחרות מסוג זה שבאו בפני בית משפט זה לאחרונה ונדחו (ראו והשוו: רע"פ 2420/12 מוסטפא נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.4.2012), והפרשות הנזכרות שם). בפרט דומות נסיבות המקרה להחלטת השופט רובינשטיין ב-רע"פ 2419/12 כהן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.4.2012). בפרשות אלו כולן די היה בראיות התביעה כדי להביא להרשעת המבקש גם ללא צורך בבדיקת ה"ינשוף", ומשכך שאלת קבילותו איננה מעלה או מורידה. כך פני הדברים גם בענייננו. המבקש הודה בשתייתם של 4 משקאות אלכוהוליים, מפיו נדף ריח חזק של אלכוהול, ועד מטעמו העיד כי שתי אלכוהול ברכב, בניגוד לעדותו של המבקש".

דהיינו, ניתן לראות כי בית המשפט העליון קובע בפסיקה עקבית כי די בכך שנהג הודה בשתיית משקה אלכוהולי טרם הנהיגה, בממצאי התנהגות שונים ובכך שלא העיד להגנתו או נמנע מלביא עדי הגנה רלוונטיים מטעמו, בכדי להרשיעו בעבירה של נהיגה בשכרות.

במקרה שבפני, הודה הנאשם בשתיית כוס וחצי של בירה, עובר לנהיגה.

מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול קל והוא כשל חלקית במבחן הבאת אצבע לאף.

גרסת הנאשם בנוגע לכך שעדת תביעה 1 לא השגיחה עליו כל העת, ששתי מים ולעס סוכריה בסמוך לפני הבדיקה וכן, שנשף למכשיר ה"ינשוף", 30 עד 40 פעם, לא עשתה עלי רושם אמין וזאת בלשון המעטה.

גרסה זו של הנאשם עלתה לראשונה בעדותו ועדת תביעה 1 לא נחקרה על כך כלל בחקירתה הנגדית.

באשר להימנעות מחקירה נגדית של עד, נקבע בע"פ 71609/03 צברי נ' מ"י, על ידי כבוד הש' ברלינר:

"ככלל, יש לעמת עד עם הנקודות הבעייתיות בעדותו.

לכך נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ומעולם כספינת הדגל של השיטה האדברסרית.

מטעם זה - אי הצגת שאלה במרבית המקרים, כמוה כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון

מכון שלא לאפשר לעד לתת הסבר מניח את הדעת לשאלה.

התמודדות העד עם השאלה, הסבריו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצוי בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספציפית שבמחלוקת.

משנשלל מבית משפט מכשיר זה - אין לצפות כי יסיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו."

בספריו "על הראיות", חלק רביעי עמוד 1949 ו"על סדר הדין בפלילים", חלק שני כרך ב', עמוד 1574 כתב כבוד הש' קדמי:

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא: ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"הגן" על עמדתו."

נוכח פסיקת בית המשפט העליון, כפי שפורטה לעיל, די בכך כדי להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, אך נוכח מכלול נסיבות המקרה ומכח הסמכות הנתונה לי בסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, אני מוצאת כי די בראיות שהובאו בפני על מנת לקבוע כי הנאשם עבר עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה.

לנאשם ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן גם מפני עבירה זו, שכן מדובר באותה מסכת עובדתית וראייתית ואין בכך משום הפתעה או פגיעה בזכויותיו הדיוניות.

מכל האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשם זכאי מעבירה של נהיגה בשכרות ומרשיעה אותו בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, במעמד הצדדים